

קופסת סיגריות זו, שנשארה על מיטת

המתנדבת שנאנסה, עזרה להרשיע

נדירות ישראל

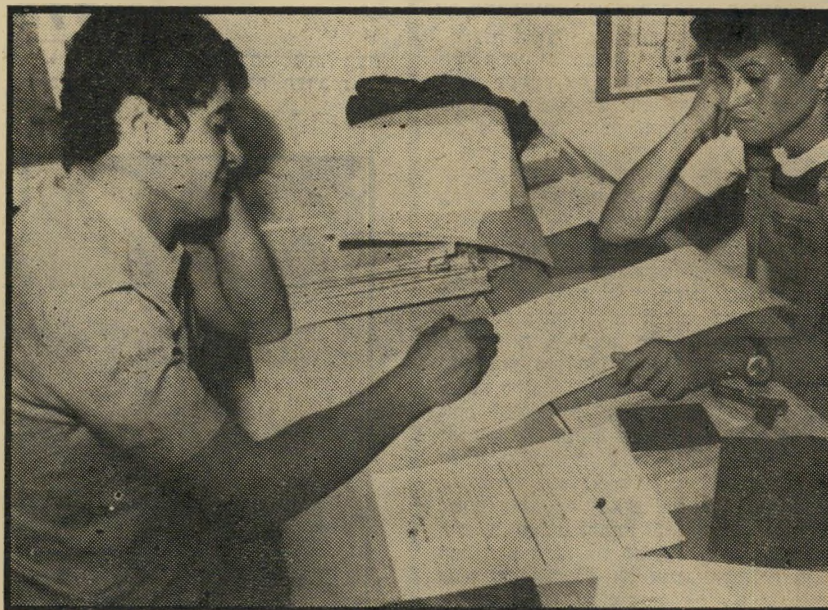
את האיש שנכנס למיטתה בעודה

ישנה בצדף שלא היה לו מועול

ס וון*, תיירת בת 27 מדגור במדינת קולורדו, היתה נפחדת כשאר 40 חברותיה המתנדבות בקיבוץ גיבעתי-חיים מאוחד. מאז חודש מאי קרה שמסיגיגבול פרצו לדירות המגורים של המתנדבות ב-קיבוץ וחיסטו בחפציהן. המתנדבות, שחששו מגניבות, מרצח או מתקיפה ואונס, התלוננו פעמים רבות לפני מוכירות הקיבוץ, אולם לא היתה, לסענתן, כל תוצאה לתלונות. חרף התלונות היתה דלתה של סוון בלתי-נעולה. היא ביקשה ממוכירות הקיבוץ

סליחה,

טעות באונס!

אמר אנוסאת במפתיע במשפט. עד לרגע מסויים הכחיש הנאשם כל קשר למעשה וסיפר, כדברי התביעה, "סיפורי חותם על נכונותו לטביעת אצבעות ולצאת להצבעה בשטח אלף לילה ולילה". בתמונה:

אני מודה!"

שם בדי.

הנאשם מצביע על שורת הצריפים בקיבוץ גבעתיים מאוחד, שי לאחד מהם נכנס ואנס מתנדבת. הוא יצא עם החוקר המישטרתי לאחר שהסכים להצבעה (שיחזור המעשה) ושיחזור כיצד נכנס לקיבוץ.

בשם שון. הם פנו לעבר הפינה של הפאב. שמעתי משם קולות של מאבק. השומר ועוד כמה אנשים הגיעו למקום. ראיתי את הבחור רץ, והכרתי את צבעי הכתונת שלו. זה היה אדום ורוד. הוא לבש מיכנסיים ארוכים, וראיתי שהם היו מופי-שלים למטה. הם תפסו אותו ולקחו אותו למישרד. השומר אמר לי ללכת להתלבש. התחלתי לצעוק. קראתי לאנשים שיוציקו מישטרה, כי הוא לא רק נישק אותי, אלא אנס אותי. כשתולתי לחדרי, האור דלק. כשיצאתי ממנו לא היה אור. על המיטה היתה חפיסת סיגריות קנט ולידה סנדלים של גבר. התחלתי להתלבש, וכל הזמן בכיתי. שתייתי קצת ברגדי, שהיה בארון, כדי להירגע, והלכתי למישרד. היו שם ארבעה מתנדבים, השומר של הקיבוץ והבחור ש-אנס אותי. הוא שכב על הריצפה, והשומר ככל את ידיו מאחרי הגב.

כולם צעקו. זה היה יותר מדי בשבילי. התחלתי לבכות. הייתי היסטריה, כי האנס היה בחדר וכל הזמן הסתכל עלי. מיששו הוציא אותי החוצה. היקאתי. הם לקחו אותי לספסל, ושוב היקאתי. הביאו לי גלולת-הרגעה, והמישטרה הגיעה וגבתה עדות, והלכתי עם החוקרים לחדר שלי. עד כאן סיפורה של סוון.

התוקף, מדלול בן חאפז עבדאללה אעוי-סאת, בעל איטלינו, בן 31, נשוי ואב ל-ילדים, מאחד מכפרי המשולש, נעצר על-ידי מישטרת נתניה. בבוקר המחרת הוא נחקר, ומסר את גירסתו הראשונה למיקרה. סיפר אעיוסאת:

אתמול קבעתי עם בחורה שגרה בקיבוץ גיבעתי-חיים. היכיתי עד שעה 10 בלילה, כשהיא לא באה, החלטתי ללכת הביתה. בקיבוץ גיבעתי-חיים נמצא בדרך שלי ה-ביתה. החלטתי להיכנס לראות מה העניינים.

(המשך בעמוד 64)